

ALP 1355

L

VISŲ SALIŲ PROLETARAI VIENYKITĖSI

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS ARGENTINOJ.

RYTOJUS

„RYTOJUS“
Casilla de Correo 15
Sucursal 15, B. Aires.

N 30 (212)—VI m.

„R.“ kaina: metams \$ 5 m%; atskiras num. 10 cent.

1932 m. lapkričio 11 d.

Paminejimas 7 Lapkričio Buenos Aires.

„Normalioji“ Justo-Melo valdžia įsakė policijai griebtis kruviniųjų priemonių prieš visą revoliucinį darbininkų judėjimą, o ypač artinantis 7 d. Lapkričio, 15 metų Rusų Revoliucijos sukautivių paminėjimui, „konstitucinė“ Argentinos vyriausybė parodė faktų šviesoje, savo supuvusios tvarkos snukį prieš proletariato klasę, žvėriškiausiai puldama revoliucinius darbininkus. Masiniai areštai pasipylė visuose respublikos kampuose, mat manė su tuo nugazdinti proletariatą ir sutrugdyti 7-tos Lapkričio paminėjimą.

29 spalio pasiutusiu inirtimu policija užpuolė ukrainiečių darbininkų vakarą (ant g-vės Rincon) kame sulaukė 211 darb. 30 d. to pat mėn. užpuolė sindikatų lokali, (g-vėj Mejico 2070) kur buvo vygdama Bendro darbininkų fronto susirinkimas, tenai suareštavo 87 darbininkus. Beto užpuolinėjimais darbininkų organizacijų, k. a. bulgarų, jugoslavų ir kitų. 3 d. lapkričio antifašistiniam ir priešreakciniam mitinge suareštuota dvi draugės kalbėtojos Nydia Lamarke ir Angelika Mendoza.

Grasvinimas išdeportuoti 4,000 bedarbių iš Naujo Uosto ir Palermo Chico. Taip-pat prirengiamas įstatymas prieš Komunistų Partiją ir visą revoliucinį veikimą, kuriuo mano teisti iki 2 metų kalėjimo ir daugiau, o paskiau atlikus bausmę svetimšalius išdeportuoti. Šitas visas reakcinės Justo valdžios puolimas parodo, kad revoliucinis darbininkų judėjimas kasdien stiprėja ir sudaro rimtą pavojų, kapitalistų klasei, kuri jausdama artinantis savo truginį galui, kaip tas dvėsdamas arklys spardosi.

7 Lapkričio Komunistų Partija ruošė mitingą ant aikštės Luna Park 8 val. 30 min. vakaro ir paskiau manė demonstruoti centro linkui. Bet minėta vieta jau pora valandų ankščiau buvo apstatyta skailiniais raitosios ir pėsčios policijos būriais ir nieko neprileido nei artin, už 5-6 kvadrų kratė praeiviams kišenes, neva ieškodami ginklų ir patėmiję bile darbininką, be jokio atsižvelgimo areštavo. Tuomet draugai matydami, kad čia jokia būdu neįmanoma padaryti mitingas, pranešė darbininkams, kad vyktų į plasa Lavalle.

Tenai tuojaus susigrupavo tūkstantinė darbininkų minia, iškėlė raudoną vėliavą ir pradėjo sakyti prakalbas. Kada dar daugiau darbininkai būriais rinkosi aplink tribūną, pribuvo raitoji ir pėsčioji policija ir žvėrišku šuoliu puolė minią; paleisdama darban kačiporas ir nagaikas. Darbininkai aktyviai gynėsi ir šaukė Kompartijos obalsius prieš fašistinę Justo valdžią ir jos šunelius policiją. Tuomet policija pradėjo masiniai areštuoti darbininkus ir grūsti komisarijon.

Keliose vietose darbininkai energingai pasiprieši-

no ir nesidavė areštuoti. Įvyko keliatas atskirų susirėmimų su policija, kas parodė darbininkų nusistatymą ir drąsą kovoti prieš reakciją, prieš badą, prieš karą, už apgynimą Sovietų Sąjungos ir visiską pasiliuosavimą iš po kapitalistinės priespaudos.

Beto dar Villa Crespos draugai surengė mitingą g-vėj Canning, kame irgi tapo žiauriausiai policijos užpultas ir išvaikyta. Areštuota virš 40 draugų, kurių tarpe 9 moterys.

Darbininkai jau gerai supranta kas tai yra Sovietų Sąjunga ir kokią naudą darbininkų klasei atnešė Lapkričio Revoliucija 1917 m. Paminėdami Raudonojo Lapkričio sukautuves matom Sovietų Sąjungą pilname žydėjime, baigiant pirmą Penkmetinį Planą pradeda antrą Planą, kuris išluos visas kapitalizmo liekanas. Tuo pačiu laiku kapitalistinis pasaulis prispaustas giliausio krizio griebiasi paskutinių priemonių — tai naujų imperialistinių skerdynių.

Draugai darbininkai, prieš Justo valdžios puolimus turime dar tvirčiau suglausti savo eiles ir bendru frontu dar energingiau kovoti prieš badą ir reakciją, prieš fašizmą ir visas ginkluotas buržuazijos bandas, prieš kapitalizmą, už darbininkų ir valstiečių valdžią.

Lai gyvuoja bendras proletariato kovos frontas!
Lai gyvuoja klasių kova!

Išaina „Bandera Roja“.

Proletariato spaudimas; manifestacijos, mitingai, protesto rezoliucijos privertė buržuazinį teismą išteisinti draugus „Banderos Rojos“ leidėjus. Šitas išlošimas „Banderos Rojos“ redaktorių teismo yra didelis proletariato laimėjimas. Pirmas „Banderos Rojos“ numeris išėjo Boletino formoj, pranešdamas, kad greitai laiku pradės išeiti pilnoje tvarkoje, skleidžama į visas puses darbininkų klasės troškimus ir atskleidžama kiekvieną valdžios, išnaudotojų atstovų puolimą, numaskuos visus pašlyvus proletariato draugus, kurie griebiasi darbininkų obalsių k. a. radikalus, „socialistus“ ir visokio plauko „kairiuosius“.

Jos likslas kovoti prieš žemvaldžius, visas privileguotas formas, prieš kapitalizmą, kuris mus prispaudžia didžiule vergija,

Kovoti prieš grobuonį karą kurį artina milžiniškais žingsniais buržuazija ir kovoti už apgynimą Sovietų Sąjungos—pasaulinio proletariato tėvynės.

Kiekvieno darbininko pereiga skaityti, platinti ir visais galimais būdais remti „Bandera Roja“

LTSA Viena
Respublikos
Biblioteka

L 52894

Bedarbė ir bedarbiai.

Peržvelgus buržuazinius laikraščius matoma daugelį sensacionalių įvykių; ten ir ten nusižudė iš bado, ten prisigirdė, ten nusiudodijo neturėdamas galimybės tęsti ilgiau savo skaudų skurdo gyvenimą dėliai bedarbės. Bet daugiausia panašių įvykių atsitinka Buenos Aires, šiame turtingame ir prabangos mieste, kame visa ko pilna ir kurio priemiesčiuose bada ir skurdą kenčia tūkstančiai ir tūkstančiai bedarbių, jau nekalbant apie Naują Uostą ir Palermo Chico. Kiekviename pagelzkelyj, kiekviename šiukšlyne randasi šimtai darbininkų be pastogės, be duonos kasnelio.

Pereitą savaitę vėl vienas toks vargo brolis baigė savo gyvenimo dienas išgerdamas nuodų. Ir tie, kurie žudosi išbado yra žmonės silpnos valios, nes ar tai nesupranta ar nenori suprasti, kad savižudydystė tai yra vienas ir netikusias būdas, nusiteisimas savęs apleisti gyvenančiųjų eiles ir atsiskirti iš savo klasės draugų tarpo, be jokios naudos.

Koki nesusipratėliai yra šie bedarbiai, kurie žudosi. Gal nežino, kad dabartinis krizis padidino bedarbę, maisto trūkumo nėra, bet jo perteklius. Maisto produktai pūsta, nėra vietos kur juos parduoti: dėliai šito daugelyj atvėjų juos degina arba išmeta-sunaikina, kad palaikius jų kainas, o ne, kad atiduoti bedarbiams. Kviečius ir kukurūzus užleidžia gyvuliams, kavą išmeta jūron, bulves supūdo nekastas ir t.t.

Argentina turi maisto produktų perviršių, neturi kur juos parduoti. Bet nežiūrint to turi šimtus tūkstančių bedarbių, kurie kenčia badą. Jeigu krizis būtų nedatekliaus, trūkumas maisto, bet dabar savižudydystė niekuo nepateisinama, kada visko yra net ir per daug. Ir kodėl tas yra? Ogi todėl, kad kapitalistai, stambūs žemvaldžiai kasdien socialiai valgo, turi palocius ir automobilius, gali tūkstančiais mėtyti pinigų arklių lenktynėmis ir praleisti kabaretuose, jiems visai nesvarbu bedarbių likimas. Valdžia taip pat jokios domės j tai nekreipia, ji palaiko tik kapitalistų pusę ir niekuomet nieko nesisitengs gelbėti bedarbiams.

Jau esu sakęs, kad yra pervir-

šius produktų, ne dėl to, kad jie būtų nereikalingi, bet dėlto, kad nėra kur jų parduoti. Išskyrus Rusiją, tas yra visose šalose kaip ir Argentinoj. Iš šitos padėties yra tik vienas išėjimo kelias, tai pačių darbininkų ir bedarbių pastangomis tas bus išrišta, ne savižudydystės būdu, bet per vieningą ir neatleidią kovą, prieš visą šį supuvusį kapitalistinį surėdymą.

Nereikia laukti nei valandėlės, bet reikia kuogreičiausia organi-

zuotis į bedarbių kovos komitetus, tvirtai susirius su dirbančiaisiais paskelbti karą visai išnaudotojų klasei ir paimti viską į savo rankas ir pertvarkyti visą gamybos ir produktų paskirstymo aparatą su lyg naujais ir teisingais metodais, kame nebus alkanų ir be pastogių.

Tą visą galėsime atsiekti tik eidami po Komunistų Partijos vadovybę, kuri yra vienintelė darbininkų klasės reikalų ginėja.

Geriau žuti kovoje prieš buržuaziją, didžiausią darbininkų klasės priešą, negu žudyti. **A. N.**

Virš milioninė Anglijos bedarbių Bado Eiseną.

Nepakeldami bauriausios savo padėties Anglijos bedarbiai susiorganizavo padedant Komunistų Partijai ir pradėjo kovoti už tų jautinų paramos pakėlimą ir prieš numušimą algų dirbantiems. Paskutinėms spalio mėnesio dienoms Anglijos bedarbiai suruošė milžinišką Bado Eiseną prie parlamento rūmų, kad pareikšti vyriausybei savo teisėtus reikalavimus už duoną ir teisę gyventi.

Į šią bado eisną prisidėjo bedarbiai iš visų Anglijos kraštų kaip vyrai, taip ir moterys ir net maži vaikai, keliavo savaites po šimtus kilometrų į Anglijos sostinę Londoną, nežiūrind nei šalčio, nei lietingų dienų. Nors Anglijos buržuazija visais galimais būdais tam trugdė; sustiprino visose vietose policijos ir kariuomenės apsaugą ir daugelyj vietų buvo pastoję bedarbiams kelią, norėdami išskirstyti, bet visos jų pastangos buvo veltui, nes bedarbiai kiekvienu sykiu atrėmė žiaurios policijos puolimus ir tęsė savo kelionę į paskirtą vietą, tai yra Hyde Park (Londono mieste). Nežiūrind tankių ir kruvinų susirėmimų, įvairiose vietose, su policija. 30 d. spalio skaitlingos bedarbių Bado Eisenos demonstrantų minios su didžiausiu entuziazmu pasiekė Falfalgar aikštę, iš kur buvo a'naujinta Bado Eiseną prieš skurdą ir numušimą algų dirbantiems.

Čia susirinko šimtų - tūkstančių minios su raudonomis vėliavomis ir plakatais, kuriuose buvo užra-

šyta įvairūs obalsiai k. a.: „Šalin bedarbių skurdas!“, „Šalin tautinė valdžia!“ ir kt. Iš čia bedarbiai tęsė Bado Eiseną prie parlamento rūmų.

Šiuo sykiu tapo sumobilizuota tūkstančiai policijos ir kariuomenės dėliai apsaugojimo, kad bedarbiai neišblaškytų buržuazijos. Pakeliui į Hyde Park bedarbiai turėjo su policija keliatą kruvinų susirėmimų, kame tapo daug sužeistų iš abiejų pusių. Bedarbiai naudojo lazdas ir butelius apsigynimui. Iš viso dalyvauja bado eisenoje su viršum vienas milijonas bedarbių.

1 d. lapkričio bedarbių delegacija iš 50 narių tapo pasiųsta parlamentan, kuri išdėstys bedarbių padėtį ir įteiks reikalavimų lakštą.

Bedarbiai yra nusprendę masiniai maršuoti prie parlamento nežiūrind grieščiausio policijos prisiurošimo užkirsti kelią kiekviename pasijudime. Ir taip pat nesiskirstyti iš Londono koliai nebus jų reikalavimai išpildyti.

Anglijos buržuazija matydama toki bedarbių nusistatymą yra didžiausiame stroke ir deda visas pastangas išskirstyti bedarbius. 1 d. lapkričio areštavo draugą Val Hannington vieną iš Bado Eisenos organizatorių ir šiaip bedarbių masiniai areštai kartojas, bedarbiai nenusimena ir dar tvirčiau kovoja; aikštėje prie parlamento rūmų bedarbiai turėjo skaitlingą mitingą, kurį policija norėjo išar-

Pabaiga 7 puslapyj.

Kaip praėjo Uraguajų kongresas prieš imperialistinį karą.

Šis kongresas atsidarė 2 d. rugpiučio salione „Stadium Uruguay“ (Montevideo mieste). Kongrese dalyvavo uo 99 įvairių darbininkų organizacijų delegatai. Taip pat buvo delegatų iš penkių Pietų Amerikos valstybių, kaip antai: Uruguajaus, Argentinos, Brazilijos, Bolyvijos ir Paraguajaus. Iš viso dalyvavo 147 delegatai.

Laikinojo prieškarinio komiteto sekretorius drg Macias atidarė kongresą.

Su entuziazmu vienbalsiai buvo priimtas pasiūlymas: sena Vokietijos kovotoja Klera Cetkin išrinkta garbės pirmininku.

Kongreso salionas buvo kimštas: užkimštas: susirinko 2,500 darbininkų, kurie nusistatę prieš imperialistinį karą.

Kalbėjo delegatai iš įvairių industrijos šakų. Visi kvietė kovoti prieš imperialistinį karą, kuris jau vyksta tolimuose Rytuose ir Pietų Amerikoje.

Chaco Boreal karas—tai susikirtimas Nort Amerikos ir Anglijos imperialistų interesų. Karas dėl rinkų, dėl naftos šaltinių ir monopolio Pietų Amerikos kontinente. Karas tarp Bolivijos ir Paraguajaus, pirmoj vietoj, nukreiptas prieš Sovietų Sąjungą.

Kapitalistai nesuranda išeities iš ekonominio krizio, tik karo keliu nori laikinai išbristi iš jo, išžudyti milijonus darbininkų, užgrobti ir pasidalinti Sovietų Sąjungą.

Kas lieka daryti darbininkams?—Mums reikia kovoti prieš imperialistinį karą, už krizio panaikinimą revoliuciniu būdu.

Kuomet viso pasaulio imperialistai ruošiasi pasiutišku greitumu į karą, pirmoj vietoj, prieš SSRS, tuo pačiu turi ruoštis ir darbininkai į karą prieš buržuaziją. Prieš imperialistinį karą, už klasių karą. Šiandien kalba apie pacifizmą socialfašistai ir visa buržuazija, tam, kad atitraukus darbininkų masių atydą nuo kovos prieš rengiamus imperialistinius karus. Šiandien apie pacifizmą („taikos“ politikos) jau kalbėti nebegalima.

Kur tik randasi darbininkų, turi sudaryti kovos komitetus. Darbininkai turi organizuotis į fabrių komitetus ir susirūti su revoliuci-

nių sindikatų komitetais.

Kuomet kapitalistai mobilizuoja darbininkus karui, darbininkų pereiga paimti ginklą į savo rankas ir su tuo pačiu ginklu ištotti prieš buržuaziją. Ginklų sutriuškinsime kapitalistų valdžias ir įvykdinsime darbininkų ir vargingųjų valstiečių valdžią su Komunistų Partija prysakyj.

Šis kongresas prieš imperialistinį karą įvyko karo sukuryje. Tęsiasi skerdynės tarp Bolivijos ir Paraguajaus del Chaco Boreal. Šimtai nekaltų darbininkų ir valstiečių žudomi už imperialistų interesus Tolimuose Rytuose. Japonijos imperialistai užgrobę Mandžiūriją, veržiasi prie Sovietų Mangolijon ir tvirtinasi Mandžiūrijoje, didina savo militarines jėgas puolimui ant Sovietų Sąjungos.

Sovietų Sąjunga yra viso pasaulio proletariato tėvynė. Ten, Komunistų Partijai vadovaujant, varoma milžiniška statyba, socializmas, beklasė visuomenė.

Pirmą vietą tarp karo rengėjų užima Antras Internacionalas Socialfašistai pardavė darbininkus ir valstiečius kanuolių mėsa 1914-1918 metais. Jie tą rolę lošia ir dabar. Kuomet vyksta skerdynės teritorijoje Chaco Boreal, Uruguajaus socialfašistai nusiuntė pasveikinimą Paraguajaus kariuomenėms, išreikšti užuojautą.

Kur tikta vyksta kokie slapsti valdžios posėdžiai, pirmoj vietoj, nukreipti prieš darbininkus, už karą,—socialfašistai, kaip geriausias kapitalistinės sistemos ramstis, kai po mulkintojai ir pardavikai darbininkų ir valstiečių reikalų,—miečiai sutinka dalyvauti ir laikyti paslaptį kapitalistų posėdžių tarimus.

Tą pačią rolę lošia ir anarkistai vadai ir visi „bepartiniai“.

Vienintelė partija, kuri gina darbininkų klasės reikalus, tai yra **Komunistų Partija**. Ji kovoja visuose frontuose: prieš išnaudojimą, prieš ruošiamą imperialistinį karą ir ruošia darbininkus ir valstiečius į sprendžiamuosius mūšius už Sovietus su obalsiu: „Kas dirba, tas valgo“.

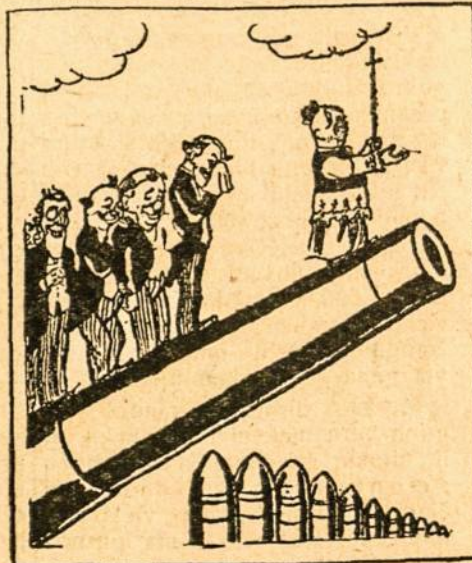
Nuo Antikarinio komiteto drg. Macias ir nuo U.K.P. drg Gomez nurodė, kaip ir koku būdu rengiasi į karą visos imperialistinės valstybės. Pirmoj vietoj, kad nuslopinti Chinijos revoliucinį judėjimą ir paskiau iš Rytų ir Vakarų puliti ant Sovietų Sąjungos. Sudaužyti entuziazmiškai statomą naują gyvenimą, SSRS. Pavergti vėl 163 milijonus laisvų darbininkų, kurie 1917 metais Lapkričio Revoliucijoje sutriuškino buržuazijos viešpatavimą, vadovaujant Komunistų Partijai ir įsteigė proletariato diktatūrą.

Šiandien kapitalistai kalba apie „taiką“, šaukia „nusiginklavimą“ konferencijas, bet faktai rodo, kad imperialistai nenori nusiginkluoti. Tą aiškiausiai matome iš padidintų karo samatų, kad imperialistai ginkluojasi iki dantų.

A. Bargas.

ANGLIJOS BAŽIČIA IR NUSIGINKLAVIMAS.

Tautinės maldos sąvaitė už nusiginklavimą.

Sovietų Sąjungoj svetimšalių ir tautinių mažumų padėtis.

Klasiniai susipratę draugai „Rytojaus“ skaitytojai žino ir nekartą patiems teko perkęsti antisemitizmo-svetimšalių neapykantą, kaip sakant „gringos kryžių“. Naujai atvažiuojusiam sunkiausiose aplinkybėse prisiema ieškoti darbo. Tankiausia nuskriaudžiamas su apmokėjimu algos. Statomas prie sunkiausio darbo ir nuo pačių darbininkų išgrįsti daug paniekinančių žodžių.

SSRS ateivių, svetimšalių gyvenimas pirmiausia aprūpinama materialiai ir paskiau suteikiama visas politinės teisės, apšvietą ir mokslą. Tūkstančiai svetimšalių atvykę čionai pasiekia vidutinius ir aukštuosius mokslus. Taip pat turiu pažymėti, kad ir lietuviai emigrantai, daugelis iš jų bemoksliai atvyko, šiandien baigia universitetus ir vidurines mokyklas. Didesniuose miestuose svetimšaliams įsteigta klubai, bibliotekos, prigimtojų kalboj leidžiami laikraščiai, žurnalai ir knygos valstybės lėšomis. Skiriami aktoriai, dainininkai ir kiti kultūros, dailės ir meno veikėjai.

Aš esu išrinktas Maskvos miesto Mažumų Tautų Sovieto Departamente. Aš draugams „Rytojaus“ skaitytojams prirodysiu šimtus faktų, kurie liūdi, kad tik proletarai turime vienintelę tėvynę—tai SSRS.

Čigonai.

Visiems gerai žinoma, kad visame kápitalistiniame pasaulyje į čigonus žiūrima su panieka, kaip į pasaulinius klajūnus, visuomenės išmatas, bemokslus. SSRS kaip visų paniekinų tautų užtarėja taip pat susidomėjo ir čigonų tautos likimu bei jų kultūrine apšvietą ir materiale padėčia. Šiais metais Maskvos Oblosnoi sovietai atsiėmė 1,500,000 rublių čigonų apšvietai. Šiandien turime desėtkus čigonų baigusiu universitetus ir yra gana gerų kalbėtojų.

Maskvos dirbtuvėse randasi čigonų gerų mechanikų, kemikų ir kitokių visuomenei naudingų žmonių. Maskvos industrijoje čigonai užima pirmą vietą kemijoje, per šitų metų 1-mą pusmėnį prigaminę produktų ant 5 mili-

jonų rublių vertės. Antrą vietą darbe, maisto gaminimo, transporto ir kt. darbuose. Beje, čigonai turi puikius klubus, bibliotekas ir t.t. Visiems žinoma, kad čigonai to niekur neturi, ką turi Sovietų Sąjungoj

Azijos sovietinės tautos.

Visi esame girdėję arba skaitę apie Kaukazo tautas. Apie kirkyzus, baškyrus, turkmėnus, mongolus, Sibiro ir Tolimųjų Rytų gyventojus. Jūs piešdavo kaippaukinius, primityvius barbarus. Po Lapkričio Revoliucijos, proletarinės kultūros spinduliai pasiekė laukines Kaukazo ir kitas amžiais paniekintas ir pamirštas tautas, kurias feodalai laikė tamsybėje ir prietaruose. Ypatingai kaukazių moterys buvo vyrų amžinoms vergėmis, apdangstytais veidais, be teisės.

Šiandien Kaukaze kaip vyrai, taip ir moterys aktyviai dalyvauja politikoje, technikoje, energingoje dirba industrialėje statyboje ir neatsilieka visose mokslo šakose nuo europinės dalies sovietų respublikų.

Lietuvių dardininkai plytų kooperatyve Nikalzeve.

Draugams argentiniečiams pasirodo gal ir nuostabu, kad neparašo apie minėtą kooperatyvą. Kaip jums žinoma iš pirmiau, iš laikraščių apie įsteigimą šio kooperatyvo, plytų fabriko. Fabrikas ir šiandien lietuvių darbininkų yra gerai tvarkomas, sulig geriausios technikos-racionalizacijos, plytos išdirbama geriausios rūšies. Tas viskas sutvarkyta dėka lietuvių amerikiečių pastangomis, kas suteikia proletariato valstybei medžiagos statybai, o sau lietuvių darbininkai užsitarnavo garbingą vardą, kuris pasiliks amžinai darbininkų istorijoje. Tiesa, minėto kooperatyvo daugumą narių mokina si arba jau baigę universitetą, jie taipgi neša daug naudos proletariato klasei ir socialistinės valstybės budavojime.

Tai matot draugai—ės, koks skirtumas tarp buržuazinių šalių emigrantų padėties ir Sovietų Sąjungos, kame turime pilnas teises dalyvauti politikoje ir ekonomijoje, pirmoje eilėje aprūpinami materialiai, moksliniai ir kultūriniai. Todel ir vadinam: Mūsų ir viso pasaulio darbininkų klasės ir visų pavergtųjų tautų Tėvynė—Sovietų Sąjunga.

J. Bieliauskas.

Maskva 23 d. rugsėjo 1932 m.

Chinijoje organizuojama kampa-nija prieš komunistus.

Chinijos buržuazija matydama kasdien vis didesnį darbininkų ir valstiečių revoliucingumą ir didelius Chinijos Sovietų laimėjimus, kremtasi sau nagus jausdama artinantis savo galui. Tokiu būdu griebiasi tvirti centralę chinų vyriausybę ir k lektuoti pinigais kaip viduj, taip ir užsieniuose dėl tautinės armijos, kuri kovotų prieš Chinijos Sovietų Raudonąją Armiją ir panaikintų valstybę, kuri apima 277 apskrčius, 14 provincijų, turi 14 pulkų kariuomenės ir apie 100,000,000 gyventojų savo teritorijoje.

Genarolo Chiang Kai Shek jėgos labai mažai ką gali padaryti prieš komunistų jėgas, nes visuomet patys gyventojai padeda raudoniešiams ir tas nulemia laimėjimo sąlygas.

Gen. Chiang Kai Shekas gerai

supranta tuos sunkumus su kuriais susiduria kovoje su komunistais. Nes pirmoje vietoje yra labai sunku užmušti ideją pralieję kraują, o ypač kada gyventojuose yra tas prigijęs.

Komunistų obalsis: „Žemė tiems kas ją dirba“ yra padaręs didžiulį progresą valstiečiuose, kadangi dideli mokesčiai, senoviškas jos apdirbimo būdas ir visoki suvaržymai, valstiečiams yra įgrišę iki gyvo kaulo. Todel valstiečiai matydami pāsiliuosavimą iš feudalburžuų jungo, visais galimais būdais remia sovietų armiją.

Tą visą matydama atsisakė Chinijos vyriausybė ir dabar mano sudaryti, Chián Kai Shek, Soonk ir Van Ching Vei triumviratą ir su pagelba visos buržuazijos „išgelbėti“ šalį nuo komunizmo. Bet tą jau jie neatsieks niekuomet.

KORESPONDENCIJOS

RIO CUARTO DARBININKAI PRITRŪKO KANTRYBĖS.

Šis miestas yra pašlovintas, kad daug darbų yra, todėl ščia ir yra suplaukę dardininkų iš visų kraštų, kaip vietinių, taip ir svetimšalių tikėdamiesi gauti darbą, bet smarkiai apsirinka. Ščia net vienas darbo negauna, nors ir yra statomas didelis malūnas, žinomo Argentinos milijonieriaus ir didžiausio darbininkų išnaudotojo. Minėtas darbas atiduotas kompanijom. Čia dirba net trys kompanijos: vlema armuoja, malūną. Armavimo darbas sunkus ir pavojingas, nes be jokių specialių prietaisų reikia laiptoti ligi 30 metrų aukštumo. Atlyginimas darbininkui 50 cent. į valandą. Kapatasas su darbininkais elgiasi kiek žmoniškiau.

Antra kompanija dirba elevatorių. Čia darbas taip pat sunkus ir pavojingas, nes taip pat be jokių prietaisų reikia laiptoti arti 40 metrų aukštumo. Atlyginimas toks pat. Vyriausias kapatasas vokiečių, žmogus darbininkų pažiūrų, todėl ir su darbininkais elgiasi žmoniškai.

Tričia kompanija dirba cemento armado darbus, kuri labiausiai pasižymi darbininkų išnaudojimu. Ši kompanija dirba be jokio sustojimo dieną ir naktį, bet atlyginimas, kaip dieną taip ir naktį 30 cent. į valandą. Vyriausias kapatasas italų tautos, nors išvaizdą turi žmogaus, bet su darbininkais elgiasi kaip bauriausias žvėris. Taip pat yra radikalų partijos, nes teko girdėti, kuomet priima darbininkus prie vartų, tai šaukia, kurie esate radikalai išeikite pirmin, bet kuomet priima prie darbo, tai išnaudojima vienodai ir tiek bauriai, kad darbininkai yra pritrūkę kantrybės ir pasiryžę tam kraugeriu atlyginti sulig jo nuopelnų, bet tas niekšas žinodamas ką jisai yra užsiplėnęs pas darbininkus ir koks atlyginimas jo laukia, todėl iš darbavietės niekur nei neina, čia valgo ir guli galpone nakties laike. Sargas nesergsti kompanijos turto, bet sergsta kapatasą, kad įpykę darbininkai neišitrauktų iš būdos ir nepasiųstų pas Abromą.

Taip draugai, mūsų kraugeriai ir išnaudotojai turi atsiimti atlyginimą nuo dardininkų sulig savo užsitarnavimo.

Rosarietis.

IŠ FRIGORIFIKO „LA NEGRA“ META DARBININKUS.

Daugumas sakydavo, kad kaip „La Negros“ frigorifike, tai „geriaus“ niekur nerasi. Bet pažiūrėkime kas per vienas tas gerumas. Departamente šalčių prapuolė kokios tai puselės, neva dėl vaistų, apie kokius du kilu, ir nesuranda „kaltininko“. (Kur tau suras, kad tai pačių kapatasų darbas.) Pranešė, kad visi šalčių darbininkai bus išmesti iš darbo (visa naktinė turna). Už savaitės laiko kitus gražino, o šešis visai nekaltus darbininkus išmetė ant gatvės į bado nasrus.

Tai matote draugai-ės kas per viena ta „gerovė“. Paskiaus nuo avelių pležės, du darbininkus išmetė vien tik dėl to, kad pasipriešino kapatasui. Priėjęs kapatasas sako, kad jūs „negerai“ dirbate. Darbininkai atsakė, kad mes jau po dvidešimties metų dirbam, visuomet buvo gerai, o dabar „ponas“ sakote, kad negerai, tai prašome parodyti kaip reikia dirbti. Žinoma, kapatasas mato, kad seni darbininkai gerai dirba, bet išmetė vien dėl to, kad „nebetikė“, seni, ir nebegali tiek padaryti, kiek jauni.

Dabartiniu laiku kalbama apie įvedimą sistemos Standart (žinoma, kad ir įtaisys) Diena iš dienos vis mažina darbininkų skaičių. Tai kur ta „gerovė“?

Draugai-ės darbininkai, jeigu mes tylėsime, tai toliau turėsime dirbti už dyką. Nors ir dabar neužtenka ant pragyvenimo. Matome, kad su kiekviena diena mažina darbininkų skaičių ir trumpina darbo valandas. Kad pagerinus nors kiek sąvokų gyvenimą, turime organizuotis. Stokime į Mėsos Sindikatą ir kartu su visais frigorifikų darbininkais kovokime už pagerinimą savo būvio.

Vargšė.

BRAZILIJOS DARBININKŲ DELIS IŠNAUDOJIMAS.

Sao Paulo. Anglų kompanija čia turi didelę ir svarbią geležinkelio liniją ir keliolika oficinų. Pavizdžiui stotis Lapa yra didžiausia ir pasižymi smarkiausiu darbininkų išnaudojimu. Šioje kompanijoje dirba 2600 darbininkų. Darbininkai neorganizuoti, kiekvienas moka į ligonių kasą 15 nuošimtį, bet ta ka-

sa tik darbininkų apiplėšimui ir anglų kapitalistų naudai tetarnauja.

Pav. Lapos oficinoje prie nitavojimo geležinių vagonų, dirbo Liudvikas Velki 28 metų amžiaus lenkas. Minėtoje kompanijoje šis darbininkas išdirbo 3 metus. Dirbo nuolatiniai. Nitavojimo mašina varoma parū, labai smarkiai krato. Nuo nuolatinio kratyto minėtam darbininkui pradėjo ranką skaudėti. Kuomet darbininkas kreipėsi prašydamas pagalbos pas meistrą Šimanskį, šis atsisakė ką nors padėti ir už kelių dienų davė raštelį eiti pas kompanijos gydytoją, geriau sakant-žmogžudį. Gydytojas per drapanas pačiupinėjo skaudamą vietą ir išrašė vaistų pirktis, nuo kurių pasidarė dar blogiau. Darbininkas kreipėsi vėl pas gydytoją, bet šis jokios domės nekreipė ir liepė toliau tuos pačius vaistus vartoti. Darbininkas matydamas, kad jam grėsia rimtas pavojus su jo ranka, pareikalavo p a d a r y t i tikrą apžiūrėjimą. Tada gydytojas pasiuntė į S. Paulo pas kitą kompanijos gydytoją, tokį pat vagį, tas irgi beveik nieko neapžiūrėjo ir siuntė atgal. Taip vienas nuo kito siuntinėjo kol darbininko ranka atsidūrė dideliame pavojuje ir galų gale turėjo nuplauti sulig peties.

Tokiu būdu kompanijos gydytojai kaipo ištikimi buržuazijos šuneliai visuomet darbininkus skriaudžia. Minėtą darbininką pasiuntė į Santa Kara, tuo tikslu, kad įordyt ligos, būk ligos priežastis nepriklauso nuo darbo. Santa Karos daktarai pripažino, kad nuo nuolatinio ir smarkaus kratyto rankos kaulas iš peties rūdija, pagydyti jau pervelu, turi būti nuplauti. Nors ir jam nesutikus visvien ranką sulig peties nupiovė.

Palikus invalidu, kompanija netik nesumokėjo už nustotą sveikatą, bet nedavė nei jokio darbo, kurį galėtų atlikti su viena ranka, tik tai leido pasirinkti aukų iš dirbančių darbininkų laike išmokėjimo.

Tai matai drauge darbininke, kur teisybė. Ką dabar veiks ta buržuazijos auka, kuriam prarijo buržuazija reikalingiausią kūno dalį ir išmetė gatvėn į bado nasrus. Lai kiekvienas darbininkas-kė pagalvoja, jog tūkstančiai ir tūkstančiai panašių atsitikimų būna. O kas tam kltas ar ne kapitalistinė tvarka?

Kiekvienas darbininkas-kė priva-

lo jau suprasti ir pažinti savo skriaudas ir stoti į kovą prieš skriaudėjus ir jiems tinkamai atmokėti.

S. Gelžkelietis.

KAIP NORIMA NUSIKRATYTI BEDARBIŲ.

Tai buvo Tukumane. Vakare pagėrėm matės su mažu šmoteliu duonos ir atsigulėm žolėse prie gelžkelio. Mūsų buvome 12 asmenų. Tuojaus išgirdom balsą—kelkitės! Sukilom. Mumi visus nuvarė komisarijon, patikrinę dokumentus paskiau sako, vež ant darbo, mokės 2 pesu į dieną ir duos valgi. Mums net akys nušvito, džiaugemės—dabar pagyvėsime nors truputį. Atvažiavo kamionas, visus suskaitė, susėdom ir važiuojam linksmi.

Nuvažiavom per mišką netoli Saltos provincijos. Kamionas sustojo vidury miško, liepė išlipti. Išlipome. Karininkas pamojo ranka ir juokdamasis pasakė—adios muchachos!

Tada supratome, kad likom apgauti. Žvalgomės aplink, nieko nesimato, nei vandens, nei gyvenamo rancho. Vienas iš mūsų sako:—nuo čia už kokia dešimtis kilometrų turi būt gelžkelis. Skubiam pirmin per mišką, pavargę, išbadėję. Už kelių valandų kelionės pasirodė bėgiai. Neapsiriko draugas.—Čia, sako, turi būti tiltas, o prie tilto „karga“ sumažina savo greitumą. Skubiam sušilę, girdim švilpia traukinys. Sustojom ant bėgių ir mosuojam rankom, kad sumažintų greitumą. Mašinistas davė ženklą, kad sumažins, tuomet pasitraukėm nuo bėgių, kargai pradėjus pamažiau eiti mes sušokome visi ir parvažiavome atgal į miestą.

Šitokiu būdu policija nori atsikrafyti alkanus bedarbius. Bedarbiai turi organizuotis ir kovot už savo tuojautinius reikalavimus.

Linžierninkas.

KOVOKIM SU PROVOKATORIAIS IR IŠNAUDOTOJAIS.

Sao Paulo. Gatvėj Agua Branca randasi francuzų kapitalistų odų fabrikas, kuriame darbininkų išnaudojimas pasiekė aukščiausio laipsnio. Darbo valandų skaičius nėra nustatyras. Už mažiausį praskaltimą piniginę pabauda. Prie vienokio darbo ne vienoks atlyginimas: vienį darbininkai, kurie seniaus dirba gauna 900 reisų į val.

kurie netaip senai dirba gauna tik 850 arba 800 reisų.

Darbininkai daugumoje tamsūs, paskendę religiniuose nuoduose, girtuokliavime ir bišų lošime, iš kurių randasi ir provokatorių iš pačių lietuvių tarpo. Nesenai vienas jaunas darbininkas lietuvis buvo papuolęs į kalėjimą iš vieno pikniko. Šis piknikas valdžios oficioze Estado de Sao Paulo buvo paskelbtas, kaipo komunistinis. Lietuvis provokatorius N. A. fabrike pasakė, kad minėtas jaunuolis yra komunistas, taip-pat išvardino ir daugiau darbininkų fabriko šefam, kaipo komunistus, nors ištikrųjų šie darbininkai neturėjo nieko bendro su komunistais.

Tarp darbininkų yra ir tautinė neapykanta. Šioje dirbtuvėje dirba du darbininkai žydų tautos, tai daugumas šovinistų neduoda jiems ramybės.

Darbininkai, laikas susiprasti ir atsikratyti tikybinių nuodų, girtuokliavimo ir tautinės neapykantos. Visi darbininkai bendroms jėgoms privalome kovoti su provokatoriais ir išnaudotojais. Reikalaukime. 8 valandų darbo dienos, lygaus atlyginimo prie vienokio darbo ir kitų pagerinimų. **L. T.**

BIAURIAI IŠNAUDOJA.

Montevideo. Tranvajų kompanija S. C. de M. savo groboniškais nasrais surija kone visos biednuomenės kruvinai užplaktus centus. Kompanija savo reklamose giriasi, kad turi virš penkių tūkstančių savo vergų. Žinoma, tie vergai yra išrušiuoti nuo meškos, vilko iki pasiutusio šunies, t. y. kapataso. Kurią stotį paimsi visur tas pats darbininkų išnaudojimas ir priveržimas prie darbo. Už 9 val. nakties darbo moka 1 p. 49 cent.

Paimkime pav. iš lengviausio darbo, langų valymo. Dviem darbininkam per 6 val. reikia nuvalyti 60 kočių, o kartais ir daugiau. Kiekviena kočė (tranvajus) turi 66 stiklus, nuvalyti reikia iš abiejų šonų. Nesūlyti stiklai duoda truputį mažiau darbo, bet kuomet po lietuvi stiklai būna sutaškyti, darbininkui prisieina įtempti visas gyslas, kad padaryti užduotą darbą. Darbininkai apsidaužo kelius beskubindami laiptoti kopėčioms. Prie to, kapatasas iš paškui eidamas rekia: „vamo k... estas atrasado!“ Už ką neturi nei žodžio ištarti, jei ką nors pasakysi, atsidursi gatvėj.

Taip iš darbininko išsunkia jėgą, kaip iš medžio sulą. Darbininkai pusiau džiovininkai nuó taip skubaus darbo.

Mes kurie dirbam už 2-3 ir mūsų milijonų darbininkų darbo pelnas eina saujelei kapitalistų, kurie kaip inkstai po táukus plaukioja po mūsų pelną, o mes visko pagamintojai turime kęsti nedateklių, priespaudą ir panieką.

Mūsų darbininkų milijonai, buržujų tik saujelė, mūsų kūnams kas dien artinasi džiova, buržujs auga lašiniai vien tik delto, kad mes nevieningi-neorganizuoti.

Spieskimės visi darbininkai poraudona vėliava su darbininkų žeklu (piautuvu ir plaktuku), po Komunistų Partijos vadovybe. Mes milijonai darbininkų sutriuškinkim kapitalistų saujelę ir pasimsim darbo vaisius sau, kaip kad Rusijos darbininkai padarė, kamė šiandien nėra bedarbių, nėra alkanų, nėra be pastogės. **Vergas.**

IŠ ATSIBUVUSIO T. R. PAGEL BOS VAKARO.

15 d. spalio, T. R. Pagelba surengė vakarą su lošimais. Programą išpildė sekančiai:

Ukraniečių choras sudainavo Internacionalą i dar kelias revoliucines daineles Argentiniai perstatė vieno veiksmo dramą, kame atvaizdavo darbininkų streikus ir demonstracijas. Lietuvių kalboje d. d. R. ir J. perstatė trumpą veikaliuką, kuriame atvaizdavo 1917 metų Rusijos darbininkų kovas su baltagvardiečiais ir d. A. J. sudainavo dvi lietuviškas daineles. Žydai darbininkai perstatė vieno veiksmo dramą, kame atvaizdavo dabartinį Tautų Sąjungos rengiamąjį karą ant Sovietų Sąjungos ir revoliucinės Chinijos. Taip-pat parodė Romos drigantų ir kitų fanatikų organizacijų dalyvavimą karo priuošime. Ant galo veikalas parodė darbininkų kovas prieš imperialistinį karą, už įsteigimą Sovietų. Pabaigoj vietinis jaunimas sudainavo Internacionalą.

Nežiūrint to, kad propaganda nebuvo galima tinkamai išplėsti, kljuojant plakatus buvo areštuojami, bet darbininkų prisirinko pilnutėlė salė. Nemažai dalyvavo ir lietuvių.

Laike vaidinimo prisigrūdė saulėn policijos ir ieškojo ginklų. Po to tarpturyje stovėjo policija ir kratė kiekvieną pereinant. **K-ras**

BEDARBIAI SUSIPRASKIM.

Nors visi darbininkai žino dabartinį viso kapitalistinio pasaulio krizį, dėliai kurio tenka daug nukentėti darbo masėms. Bedarbiai trankosi „cargomis“ iš vieno respublikos krašto į kitą, guli prie gelžkelių žolėse arba patiltėse ant drėgnos žemės, nuo ko greitai gauną reumatizmą arba kitokias ligas.

Jau gerai matosi, kad toks gyvenimas bedarbiams nusibodo, jau pradeda organizuotis ir rengtis kovon ne juokais, nss mato, kad be kovos niekuomet nieko negaus. Jeigu nueina bedarbis pas turčius prašyti maisto, tai pirma išklausinėja, ar tiki į dievą, kokiai partijai priklausai, ir jei atsako ne sulig jo noro, tai išgirs: „Tu komunistas, tau nieko negalima duoti“.

Gana draugai kentėti badą, stokime visi į kovą už savo būvio pagerinimą. **Brazilokas.**

ROSARIEČIAI VEIKIA.

Atvykęs į Rosario užgirdau, kad yra šaukiamas visuotinas darbininkų susirinkimas klišbe. Nuvykom ir mes keliatas bedarbių. Net malonu žiūrėti, viskas tvarkingai. Pamatęs sieninį laikraštuką „Sviesa“, pradėjau skaityti, yra gana gerų darbininkų straipsnelių, korespondencijų ir vietinių žinių, yra aprašyta svarbių ir įdomių įvykių.

Paskiau draugai pasiūlino pasiskaityti įvairių darbininkų laikraščių jų tarpe ir „Rytojų“, kurio buvau net pasiilgęs per čielą mėnesį, nes pakol atvykau iš Montevideo „cargomis“ maždaug tiek laiko užtruko.

Į susirinkimą atsilankė apie 60 darbininkų, taip, kad buvo pilnutėlis klišbas. Apsvarstę organizacijos dalykus nepamiršo ir bedarbių klausimo, kurie guli ant pliko lauko, gali ateiti pernaktoti klišbo patalpoje.

Malonu klausyti, kad rosariečiai taip smarkiai veikia. Linkėtina draugams-ėms pasekmingai darbuotis darbininkų naudai.

Patariu visiems lietuviams bedarbiams atvkusiems Rosarion apsilankyti Darbininkų klišbe, kame retkarčiais galima pernaktoti ir visuomet galima darbininkų literatūros pasiskaityti.

Taip-pat patariu ir montevideiečiams palmti pavyzdį iš rosariečių, atidaryti klišbą ir leisti sieninį laikraštuką. **Brazilokas-11 k. narys.**

Atviras laiškas.

Nuolankiai prašau „Rytojaus“ redakciją patalpinti šį mano laišką.

Radęs „Arg. Žinių“ N 40 straipsnį su užvardimu „Atviras laiškas“. Kuris neteisingai užpuola mane. Patsai laiškas būk tai rašytas į „A. Žinių“ redakciją Justino Vaičiūno, kad aš šmeižęs padorius žmones ir arda tautinį judėjimą. Tas laiškas yra sugalvotas paties Kliaugiuko, kuris nepažindamas asmens nachališkai iškolloja per savo šmeištapi. Tu „ponas“ Kliaugiuk manęs negali pavadinti jokiu valkata ir aferistu, nes aš nei vieno žmogaus nesusukriaudęs ir aferistiškai apvogęs. Taip-pat tu niekše negali pasakyti tiesiog, kad aš rašiau tą korespondenciją. Taip pat tu negali pasakyti, kad aš visuomet gyvenu karčiamose. Tu dar manęs nematei landžiojant po karčiamas ir aferistiškai apgavinėjant žmones. Bet, kad Kliauga landžioje po karčiamas, girtuokliauja ir kišenes krausto tą visi gerai žino. Beto jis turi baltosios vergijos agenciją, kurią per savo šmeištapi „A. Z.“ skelbia, kad merginūs iš jos (agencijos) gali gauti gerą ir pastovų darbą (į prostitucijos namus) paimdamas po 3 pesus komisijono.

O kad tu pavogei 20 pesų iš Justino Vaičiūno, tai ir aš galiu įrodyti, nes patsai Justinas Vaičiūnas rauduoja Latono bute, kad „Kliauga man girtam ištraukė iš kišenės 20 pesų.“ Taip-pat buvo ant rytojaus nuėjęs geruoju prašyti, kad atiduotų pavogtus 20 p. Bet liko išmestas per duris. Šitą vagystę gali įrodyti daugelis žmonių, nes yra tikra tiesa.

Tu Kliaugiuk sakai, kad aš keršydamas tau, už tautinį darbą parašiau šią provokaciją. Mat, kad tavo niekšiškus darbus kelia aikštėn, tai tu puoli bile ant ko. Visi gerai žino, kad tu šnipas ir niekšas įdavinėji nekaltus darbininkus į policijos nagus. Mat, tu nori suėsti visą revoliucinį darbininkų judėjimą. Tau tas nepavyks.

Juozas Balčiūnas.

PAIEŠKOJIMAS.

Paieškau draugo J. Palaskio kilusio iš Kustų kaimo, Užpalių vals. Utenos aps. Kas žinot apie jį arba jo paties prašau pranešti šiuo adresu: Calle Gorrit 337, Pineyro, Avellaneda. **Kazys Vilutis.**

VIRŠ MILIONINĖ ANGLIJOS BEDARBIŲ BADO EISENA.

Tąsa iš 2 puslapio.

dyti, bet demonstrantai tvirtai laikėsi ir nepasidavė: šiame susikirtime išdaudyta daug langų ir yra keliolika sužeisčių, viena moteris gana sunkiai.

3 d. lapkričio bedarbiai turėjo smarkų susirėmimą su policija, kame areštuota 16 demonstrantų.

Pažymėtina tas, kad ši Anglijos bedarbių Bado Eiseną turi svarbiausios reikšmės, nes dar iki šioliai pasaulis nematė tokių skaitlingų, nei taip tvirtai organizuotų demonstracijų kaip kad šios. Kame bedarbiai tvirtai nusistatę kovoti už savo būvio pagerinimą ir kas svarbiausia, kad eina kova tikru revoliuciniu keliu po Komunistų partijos vadovybe

PARAMA „RYTOJUI“.

C. Stulgytė 20 c., B. Usonis 1 p., P. Šukis 50 c., K. Vanašas 1 p., K. Medenis 20 c., J. Vincerauskas 50 c., J. Lukša 40 c., A. Skaitis 20 c., Skinderis 20 c., Sukša 20 c., P. Lukošius 1 p., K. Slavinkas pren. 2 p., A. Liačas pren. 5 p., P. Grigaliūnas už „Liaudies Teatro“ sumokėtas kelionės išlaidas, sumoka pren. ir aukų 10 p., Ag. Šimaitienė pren 1 p. 50 c.

Draugams-ėms tariame ačiū.

„R.“ ad.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. L. Draugo straipsnis „Po sena taktika“ bus sunaudotas. Rašykite korespondencijų iš darbavietės.

Mažlukui. Draugo straipsneliai apie „Brazilijos imperalistines kovas“, „Reakcijos šėlimas prieš ateivius“ ir „Revoliucinis judėjimas“ gauta. Paduokite savo pavardę ir ir antrašą, mes norime susirašinėti laiškais.

Rink Tabaretkin. Rašinėlj „Apie suimtųjų kankinimus Brazilijoje“ sunaudosime. Rašykite daugiau.

Jaunučiui Draugas eilių į „R.“ dėliai vietos stokos netalpinam. Siuskite „Laisvei“ ir „Priekalui“. Rašykite iš darbaviečių.

Visi korespondentai ir bendradarbiai rašantieji pirmu kart į „Rytojų“ apart slapyvardės turi paduoti savo tikrą vardą, pavardę ir antrašą, dėliai to, kad redakcija galėtų susirašinėti laiškais.

Iš fašistų Lietuvos.

IR KLAIPĖDOS KRAŠTE MAŽINAMOS TARNATOJAMS ALGOS.

Liepos mėnesį fašistinė valdžia sumažino tarnautojams algas (ypač žemesnių kategorijų) Lietuvoje. O paskiau rugsėjo mėnesio pradžioje išleistas naujas „taupymo įstatymas“ ir Klaipėdos krašte, kuriuo tarnautojams sumažinama algos, išbraukiamas atlyginimas už viršvalandžius, sumažinami dienpinigiai, sumažinami etatai.

NAUJOS REFORMOS KALĖJIMUOS.

Iš Kauno kalėjimo 17 birželio mums rašė:

Po kalėjimų viršininkų suvažiavimo laikraščiai rašė, kad jau nuo liepos 1 dienos bus vykdomos kalėjimuose naujos fašistinės reformos. Prisiruošimas prie jų kalėjime jaučiamas. Knygų iš laisvės jau nebeleidžiama. Reikia laukti, kad ir turimas atims. „Izv.“ jau nuo 21 gegužės nebeleidžia. Reikia manyti, kad politiniai kaliniai revoliucionieriai iš pradžios bus laikomi pirmojo kategorijoje, nes sumažinami persiuntimai ir susirašinėjimai su giminėmis, suvaržomas maisto ir laikraščių gavimas iš laisvės ir pan. O už mažiausį nusi kaltimą bus grūdami į baudžiamąją kategoriją, kur prisiuntimas, susirašinėjimas, maisto gavimas ir laikraščiai bus uždrausti visai.

23 birželio mums rašo: Reformos įvedimas vyksta. Politiniai kaliniai pakol laikomi pirmojo kategorijoje. Nuo vieno jau atėmė visas knygas ir visus nuosavus dražius ir patalines dalykus (pagalves, anklodes ir pan.), o nuo kitų dar neatėmė. Matyt po laipsniu vigdins. Knygų iš laisvės daugiau nebeleidžia. Pasimatymas, maistas, laišakai ir laikraščiai duodami sulig nauja tvarka. „Balsas“.

PRANEŠIMAS.

Šiuoimi pranešame visiems nariams ir simpatizantams, kad Rosarics L. D. O. Kliūbas nuo calle 9 de Julio 874, persikėlė ant calles Jorge Canning 280 „Alberdi“.

Privaziavimas tranvajais N. 3, 4 ir 25. Omnibusais: U, K, B, A, H.

Iš Viso Pasaulio

KOMUNISTŲ AREŠTAI ISPANIJOJ.

Madride suareštuota 27 komunistai, kuriuos apkaltina rengime triukšmo laike lankymosi Francijos ministerio Herriot Ispanijoje.

VOKIETIJOJ EINA POLITINIAI SUSIKIRTIMAI.

Hamburgas 2.—Centralinėse šio miesto gatvėse įvyko smarkus susirėmimas komunistų su hitleristais. Susišaudyme tapo 12 sužeistų iš abiejų pusių.

PASAULINIS AVIACIJOS REKORDAS.

Maskva 2.—Rusų aviatorius Gulovine, valdydamas bematorinį avioną ir veždamas vieną keleivį išsilaikė ore 10 val. 56 minutes, perviršydamas vokiečių lakūno padarytą rekordą 1926 m. 1 val. 35 minutėms.

UOSTO DARBININKŲ AKTYVUMAS.

Santiago (Čilė). Pranešama iš Valdivijos provincijos, kad uosto darbininkai atsisakė krauti į laivus, vežimui užsienin reikalingiausių produktų.

STREIKAS BERLYNE.

Visų Berlyno tranvajų ir autobusų darbininkai ir tarnautojai paskelbė streiką protestuodami prieš numušimą algų 2 fenigius į valandą. Visas judėjimas šioje šakoje sustabdytas.

Streikuojanti transporto darbininkai įvairiose vietose, Berlyne, turėjo susišaudymus su policija. Yra užmuštų ir sužeistų iš abiejų pusių.

CHINAI SUKILĖLEI ATAKUOJA JAPONUS.

Paskutiniu laiku chinų sukilėliai smarkiai atakuoja japonus Mandžiūrijoje. Daugelyje vietų nutraukta susisiekimas. Jau šešios savaitės, kaip Harbino miestas yra izoliuotas, negauna jokios korespondencijos, nes išardyta geležinkeliai ir traukiniai necirkuliuoja.

SUKILIMAS BOLIVIJOS KARIUOMENĖJ.

Laikraščių žiniomis, Bolivijos garnizonas Fortin Munoz sukilo ir

suareštavo visą vyriausybę. Toks sukilimas dar yra tik pradžia, kuris gali išsiplėsti visoje kariuomenėje ir padaryti galą karui ir visiemis jo rengėjams.

MIRŠTA IŠ BADO.

Iš Čilės praneša, kad miestelyje Kirihue del maisto trūkumo pasimirė trys vaikai.

Šioje apylinkėje netikėtai trūkumas duonos, bet taip pat miltų ir kviečių. Komersiantai, kurie turi sandėliuos stengiasi iš to gerai pasipalpyti.

EKUADORIUS BIJO PERUANŲ PUOLIMO.

Iš Guayaquil praneša, kad peruanai mano užgrobti Hualtaco uostą kas sukėlė daug neramumo ir paskatino buržuaziją prisiruošti prie karo.

RINKIMAI ČILĖI.

Paskutiniuose rinkimuose prezidentu išrinkta Aesandri, Nacional demokratų partijos. Komunistų Partijos kandidatas į prezidentus drg. Laferte pasiliko išrinktas senatorium.

ISPANIJOJ TRANVAJŲ STREIKAS TĘSIAMAS.

Granada.—Tranvajų darbininkų streikas vis įgauna smarkesnio pobūdžio. streikuojančių būrys apėmė vieną tranvajų pačiame miesto centre. Paskiau susišaudymo sulaukta 12 streikierių.

PARAGUAJIEČIAI LAIMI.

Sulig laikraščių žiniomis paragujiečiai paėmė vėl du Bolivijos miestelius Fernandez ir Samaklay. Dabar mušasi Platanillos apylinkėse, sulig paskutinių žinių iš Chaco, Paragujaus kariuomenė turi gerus pasisėkimus: Paragujaus raiteliai išardė kelias bolivianų linijas, kame yra daug užmuštų ir sužeistų.

BEDARBAI PASIIMA PATYS MAISTO.

Badojuz mieste Ispanijoje bedarbiai užpuolė maisto sandėlius ir pasiėmė valgomųjų produktų. Pribuvusi civilė gvardija 12 bedarbių areštavo, o kiti su maistu laimingai paspruko. Čia geras pavyzdys.